तेषां मन्युप्रणाशार्थमृषीणां भावितात्मनां । सृष्टा कोटीति रुद्राणामृषीणामग्रतः स्थिता ।
मया पूर्व्वतरं दृष्टदृति ते मेनिरे पृथक् । तेषां तुष्टो महादेवो मुनीनां भावितात्मनां ।
भक्त्या परमया राजन् वरं तेषां प्रदिष्टवान् । अद्यप्रभृति युष्माकं धर्म्मवृद्धिर्भविष्यति । ५०९५
तत्र स्नात्वा नरव्याघ्र रुद्रकोट्यां नरः शुचि । अश्वमेधमवाप्नोति कुलञ्चैव समुद्धरेत् ।
ततो गच्छेत राजेन्द्र सङ्गमं लोकविश्रुतं । सरस्वत्या महापुण्यं केशवं समुपासते ।
यत्र ब्रह्मादयो देवा ऋषयश्च तपोधनाः । अभिगच्छन्ति राजेन्द्र चैत्रशुक्लचतुर्द्दशीं ।
तत्र स्नात्वा नरव्याघ्र बिन्देद्वाजसुवर्णकं । सर्व्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकञ्च गच्छति ।
ऋषीणां यत्र सत्राणि समाप्तानि नराधिप । तत्रावसानमासाद्य गोसहस्रफलं लभेत् । ५०१००
इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि नानातीर्थकथने द्व्यशीतो ऽध्यायः ॥ ८२ ॥
॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ततो गच्छेत राजेन्द्र कुरुक्षेत्रमभिष्टुतं । पापेभ्यो यत्र मुच्यन्ते दर्शनात् सर्व्वजन्तवः ।
कुरुक्षेत्रं गमिष्यामि कुरुक्षेत्रे वसाम्यहं । य एवं सततं ब्रूयात् सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।
पांशवोऽपि कुरुक्षेत्रे वायुना समुदीरिताः । अपि दुष्कृतकर्म्माणं नयन्ति परमां गतिं ।
दक्षिणेन सरस्वत्या दृषद्वत्युत्तरेण च । ये वसन्ति कुरुक्षेत्रे ते वसन्ति त्रिपिष्टपे ।
तत्र मासं वसेद्वीर सरस्वत्यां युधिष्ठिर । यत्र ब्रह्मादयो देवा ऋषयः सिद्धचारणाः । ५०१०५
गन्धर्व्वाप्सरसो यक्षाः पन्नगाश्च महीपते । ब्रह्मक्षेत्रं महापुण्यमभिगच्छन्ति भारत ।
मनसाऽप्यभिकामस्य कुरुक्षेत्रं युधिष्ठिर । पापानि विप्रणश्यन्ति ब्रह्मलोकञ्च गच्छति ।
गत्वा हि श्रद्धया युक्तः कुरुक्षेत्रं कुरूद्वह । फलं प्राप्नोति च तदा राजसूयाश्वमेधयोः ।
ततो मङ्कणकं नाम द्वारपालं महाबलं । यत्र समभिवाद्यैव गोसहस्रफलं लभेत् ।
ततो गच्छेत धर्म्मज्ञ विष्णोः स्थानमनुत्तमं । सततं नाम राजेन्द्र यत्र सन्निहितो हरिः । ५०१०८०
तत्र स्नात्वाच नत्वाच त्रिलोकप्रभवं हरिं । अश्वमेधमवाप्नोति विष्णुलोकञ्च गच्छति ।
ततः पारिप्लवं गच्छेत्तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतं । अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोति भारत ।
पृथिवीतीर्थमासाद्य गोसहस्रफलं लभेत् । ततः शालूकिनीं गत्वा तीर्थसेवी नराधिप ।
दशाश्वमेधे स्नात्वा च तदेव फलमाप्नुयात् । सर्पदेवीं समासाद्य नागानां तीर्थमुत्तमं ।
अग्निष्टोममवाप्नोति नागलोकञ्च विन्दति । ततो गच्छेत धर्म्मज्ञ द्वारपालं तरन्तुकं । ५०१०५
तत्रोष्य रजनीमेकां गोसहस्रफलं लभेत् । ततः पञ्चनदं गत्वा नियतो नियताशनः ।
कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं लभेत् । अश्विनोस्तीर्थमासाद्य रूपवानभिजायते ।
ततो गच्छेत धर्म्मज्ञ वाराहं तीर्थमुत्तमं । विष्णुर्व्वाराहरूपेण पूर्व्वं यत्र स्थितोऽभवत् ।
तत्र स्नात्वा नरश्रेष्ठ अग्निष्टोमफलं लभेत् । ततो जयन्त्यां राजेन्द्र सोमतीर्थं समाविशेत् ।
स्नात्वा फलमवाप्नोति राजसूयस्य मानवः । एकहंसे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् । ५०१०
कृतशौचं समासाद्य तीर्थसेवी नराधिप । पुण्डरीकमवाप्नोति कृतशौचो भवेच्च सः ।